

Conversant amb...

ANTONI MUÑOZ SUÑÉ

En el llibre **MOLLET ENDEUTE** que presentarem el 8 de novembre, la família Suñé hi figura repetidament: per la senyora Carmela Arbussà, pel seu marit, l'Antoni Suñé Font que gaudí del rar privilegi de tenir a Mollet una placa en vida, i pel catedràtic de Farmàcia, el senyor Josep M.ª Suñé Font, que hi té un capítol sencer.

La persona de n'Antoni Muñoz Suñé no hi figura en canvi, tot i els seus mèrits com a pianista de categoria, donat que a Mollet és pràcticament desconegut. Poca gent l'ha sentit actuar. Que recordi, un concert fa molt de temps al Museu Abelló, i para de comptar.

-L'inclinació a la música et ve de la família, no?

-Evidentment. Començant per l'avi, passant per la mare i amb dos pianos a casa, no podia ser d'altra manera...

-Quan penses dedicar-te hi, com a professió?

-Quan als 14 anys vaig entrar al Conservatori Superior de Barcelona, vaig dir-me que aniria "a per totes".

-Els primer passos, fora del piano familiar, cap on varen anar?

-Vaig fer la carrera -deu anys-. Als 21 vaig anar a doctorar-me als Estats Units, a la Universitat de Michigan.

-A Estats Units, per quins motius?

-És l'únic lloc on podia fer el doctorat de concertisme de piano i completar la meva educació. A més, tenia ganes de viure l'ambient nordamericà universitari.

-Al parlar d'educació, inclou l'idioma, és clar.

-Naturalment. Jo domina-

va llavors el francès, però no pas l'anglès. Així que em vaig tenir d'espavilar.

-No tenies almenys la companyia d'algun altre català?

-No, què va! Hi havia canadencs, japonesos... Tres espanyols estudiaven "business" o arquitectura. Així vaig passar-hi tres anys: dos de fixes, i el tercer, anant i venint de Nova York, en avió.

-Per què, a Nova York?

-Per poder gaudir del que s'anomena "Assistència postdoctoral": donava classes, i podia estar en contacte amb la Universitat de Nova Jersey.

-El teu "currículum" professional, com el resumiries?

-En tres apartats: 1) Fins els 21 anys, estudiant a Barcelona, amb quatre títols superiors. 2) Tres anys a Estats Units, havent aconseguit el Doctorat als 23, en la qual cosa crec que sóc un cas únic, i 3) Quatre anys a Londres amb Maria Curcio, de Nàpols, una de els grans pedagogues dedicada a pulir el que en podríem dir "promeses fetes".

-Les vacances d'enguany obeeixen a nostàlgia de la família, o també a nostàlgia de Mollet?

-No estic pas da vacances! He vingut per prendre part al concurs Iturbi que es celebrarà a València a mitjans de setembre.

-Tu que segurament veus Mollet molt de tant en tant, com l'has trobat aquesta vegada, en relació amb les anteriors?

-Molt canviat. Carrers contra direcció. I, per sortir-ne, tot i mirar els rètols, sovint no m'han portat enlloc. A més, el soroll, al centre del poble. No sé pas qui no pensa, aquí...

-Bé, amic. És que ens has atrapat en plena transformació, per causa, o aprofitant els Jocs Olímpics, com han fet les Sub-Seus i la mateixa Barcelona. Però hi ha carrers -Jaume I, la Rambla- molt millorats. En quant al soroll, ja se sap que per la Festa Major l'Avinguda Llibertat és, de sempre, molt sorollosa. És clar que tu, que necessites el silenci per poder treballar, ho hauràs notat més que els altres. I, en acabar aquests dies de parèntesi, tornes a Londres?

-Primerament, a Burdeos. D'aquí a Nadal, tinc un altre concurs a Xile i, encara, abans de tornar a Londres, a Saragossa.

-I a més llarg plaç, quina és la teva meta?

-Hi he pensat molt. El circuit dels grans concursos s'acaba al voltant dels trenta anys, i ja en tinc vint-i-vuit... Reconeix que he utilitzat molt aquesta palanca dels concursos, però em queda poc.

-Hi ha possibilitats que poguem escoltar-te en concert, sense tenir de venir a Londres?

-Podríeu anar a Berga, on hi vinc actuant ja fa 4 o 5 anys. I aquí mateix, si volguéssiu. Només caldrien tres condicions: un bon piano, una sala amb bona acústica, i satisfer el "cachet".

-Que deu ser caríssim, és clar...

-No pas més que el que haurà cobrat qualsevol "figura" de les Festes Ma-

jors. (I m'ensenya un programa del Festival Internacional de Música de Sòria, del 17 de juliol d'enguany, consistent en un recital totalment seu, amb peces de Mozart, Schumann, Albènic i Chopin). Jo no puc deixar de pensar quantes persones, a Mollet, es sentirien atretes per un concert d'aquestes característiques, per bo que fos!

-I al marge de la música, com a jove que ets, i criat dintre d'una família de les característiques de la teva, no has pensat en formar una llar estable, amb esposa i fills?

-Si trobés la persona adequada, en el moment i el lloc adequats, sí. Tots somniem que aquestes condicions puguin donar-se, alguna vegada.

-Per acabar, si algun minyó, o alguna joveneta et preguntessin si val la pena aquest esforç teu per la música, és a dir, si "compensa" què els respondries?

-No no. Rotundament no. Avui en dia, no. L'art, i sobretot la música ha anat perdent, i diria que anem de mal en pitjor. Si fos la pintura, per exemple, ja seria una altra cosa.

-Doncs no et queixis, noi. Pensa que els pintors necessiten pinzells, tubs de pintura, teles, marcs i marxants. En canvi vosaltres, els músics, si us ho proposeu, podeu fer una simfonia en RE!

JOAN ALIGUER

Punt 30

TOT TIPUS DE ROBA

JERSEIS DE HOME I DONA

VESTITS

CONJUNTS

FALDILLES

JAQUETES

ABRICS

etc...

Directe de Fàbrica

Sant Jordi, 30 - MOLLET DEL VALLES

School of English
Escola d'anglès

good

ANGLÈS, ALEMANY, RUS, ITALIÀ i FRANCÈS

- CURSOS MATÍ, TARDA i VESPRE
- INTENSIVS DIVENDRES, TARDA i DISSABTES, MATÍ

(A partir de 5 anys)

Antònia Canet, 14, 5è, 2ª
Telèfon, 593 27 11

ARA TAMBÉ A:
Balmes, 8
Telèfon, 593 22 45

MATRICULA OBERTA